

The Development of a Supervision Model Based on Lesson Study Combined with Feedback to Enhance Teachers' Competence in Implementing TPACK for Promoting Primary School Students' English-Speaking Skills

Chonathida Duangngamyang¹, Thidaporn Thewanprathanporn², Nantaporn Rodphon³, Sarun Kanorm⁴, Supeecha Yongyingchao⁵, Chanitta Chotchuang⁶ and Chonasit Sitsungnoen⁷

¹Office of Prachuap Khiri Khan Secondary Educational Service Area, Thailand

²Office of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area, Thailand

³Demonstration School of Silpakorn University (Secondary Education, Thailand

⁴KOSEN Institute, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Thailand

⁵Municipal School 2 Wat Phra Song (Sutthiwitthet Uppatham), Thailand

⁶Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University, Thailand

⁷Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

¹E-mail: chontida@esdc.go.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-0190-4314>

²E-mail: 56253402bauy@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-0702-9238>

³E-mail: tmgtamgi@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-6652-0508>

⁴E-mail: Sarunkanorm@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7562-8180>

⁵E-mail: Supeecha1018@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-9617-2893>

⁶E-mail chanitta104@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0721-536X>

⁷E-mail: sithchon@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-6338-4396>

Received 07/03/2025

Revised 20/03/2025

Accepted 22/04/2025

Abstract

Background and Objectives: Education is a key mechanism for developing a high-quality workforce. Amidst the rapid changes of the 21st century, teachers' competencies in learning management play a crucial role in enhancing students' language skills. This study aims to develop and evaluate the quality of a supervision model based on the Lesson Study approach combined with feedback to enhance teachers' learning management competencies following the TPACK framework and to promote English-speaking proficiency among elementary students.

Research Methodology: This study employed a research and development (R&D) process consisting of: (1) analyzing fundamental data and needs, and (2) developing and evaluating the quality of the model through a Focus Group Discussion (FGD) with seven experts and specialists. The research utilized various instruments, including document analysis forms, interview guides, and model quality assessment forms. Data were analyzed using mean (M), standard deviation (SD), and content analysis.

Research Findings: The developed supervision model comprises five components: (1) principles, (2) objectives, (3) supervision framework, (4) assessment and evaluation, and (5) supporting factors. The model consists of seven steps: problem analysis, comprehension building, supervision

implementation, monitoring, reflection, feedback provision, refinement, discussion, and network building.

Conclusion: The developed supervision model enhances teachers' learning management competencies, enabling them to improve instructional strategies that effectively promote students' English-speaking skills. Additionally, it fosters a collaborative and continuous learning culture, contributing to the sustainable improvement of education quality.

Keywords: Supervision Model; Lesson Study Approach; Feedback; TPACK-based Learning Management; English-speaking Proficiency

การพัฒนาแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ชลธิดา ดวงงามยิ่ง¹, ธิดาพร เทวัญประธานพร², นันทพร รอดผล³, ศรัณย์ ขนอม⁴, สุพิชา ยงยิ่งเชาว์⁵,

ชนิดดา โชติช่วง⁶ และชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน⁷

¹สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์

²สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์

³โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)

⁴สถาบันโคเซ็นแห่งสถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

⁵โรงเรียนเทศบาล 2 วัดพระทรง (สุทิวาเทศอุปถัมภ์), เพชรบุรี, ประเทศไทย

⁶คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

⁷คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 สมรรถนะของครูในการจัดการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียน งานวิจัยนี้มุ่งพัฒนาและประเมินคุณภาพรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู และส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย: การวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) ประกอบด้วย 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ 2) การพัฒนาและประเมินคุณภาพรูปแบบ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion : FGD) จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมสนทนากลุ่มทั้งสิ้นจำนวน 7 คน เครื่องมือ เช่น แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินคุณภาพรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย: รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) รูปแบบการนิเทศ 4) การวัดและประเมินผล 5) ปัจจัยสนับสนุน และมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาปัญหา สร้างความเข้าใจ ปฏิบัติการนิเทศ ติดตาม สะท้อนผล ให้ข้อมูลย้อนกลับ ปรับปรุง แก้ไข อภิปราย และการเผยแพร่

สรุปผล: รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นช่วยเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้สามารถพัฒนาการสอนที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศ; แนวคิดบทเรียนร่วมกัน; การให้ข้อมูลย้อนกลับ; การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK; ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และขับเคลื่อนความก้าวหน้าของประเทศในบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบการศึกษาไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้สามารถตอบสนอง

ต่อแนวโน้มและความต้องการที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทของครู ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ครูไม่ได้เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่ต้องเป็น ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) ที่สามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เชมจิรา คำหงษา และคณะ, 2566)

อย่างไรก็ตาม พบว่าครูไทยยังประสบปัญหาในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ทั้งด้านความพร้อมของอุปกรณ์ ทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการวัดผลและประเมินผล ตลอดจนขาดแนวทางที่ชัดเจนในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน ส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ ยังอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานที่คาดหวัง ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษามีผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาอังกฤษต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่กำหนด (สุปรียา ไตรระพันธ์, 2565)

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องมีแนวทางพัฒนาครูที่ส่งเสริมให้สามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับ การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิด Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) เป็นกรอบแนวคิดที่ช่วยให้ครูสามารถผสมผสานความรู้ด้านเทคโนโลยี เนื้อหาวิชา และวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม Mishra & Koehler (2006) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะของครูจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมผ่านกระบวนการ นิเทศการสอน ซึ่งช่วยให้ครูสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง (รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ, 2551)

แนวคิด Lesson Study และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นกลไกสำคัญในการนิเทศที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ Lesson Study เน้นการพัฒนาการสอนผ่านกระบวนการวิเคราะห์ปรับปรุง และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู ขณะที่ Feedback ช่วยให้ครูได้รับข้อมูลสะท้อนกลับที่สร้างสรรค์เพื่อปรับปรุงการสอนของตนเอง Hattie & Timperley (2007) เมื่อบูรณาการสองแนวคิดนี้เข้ากับกระบวนการนิเทศย่อมทำให้การพัฒนาครูเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนา รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา การศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ครูสามารถพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับยุคดิจิทัล ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาของไทยสามารถพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากลได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อหาคุณภาพรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา แนวคิดบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) แนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Giving feedback) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK (Technological Pedagogical Content Knowledge) รวมถึงความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study)

แนวความคิดการพัฒนาบทเรียนร่วมกันนี้เริ่มต้นขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น โดย Fernandez และ Yoshida (2004) ให้ความหมายของคำว่า “Lesson Study” หมายถึง การศึกษาวิจัยหรือการทดสอบ และตรวจสอบการปฏิบัติงานการสอนของครู ซึ่งเป็นการที่กลุ่มครูพบปะกันในระยะยาวอาจหลายเดือนต่อปี เพื่อทำงานออกแบบดำเนินการทดสอบ ศึกษาค้นคว้า และพัฒนาบทเรียนอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่องจนได้บทเรียนที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับประเทศไทยมีข้อมูลว่ามีการนำแนวคิดนี้มาใช้ในการพัฒนาครูตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2545 โดยมีคำเรียกแนวความคิดการพัฒนาบทเรียนร่วมกันหรือที่นิยมเรียกทับศัพท์ว่า Lesson Study นี้หลายคำด้วยกัน ทั้งนี้ในพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2555 ได้กำหนดให้คำว่า “การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน” แทนคำว่า “การศึกษาผ่านบทเรียน” ดังนั้น การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการศึกษาวิจัยและพัฒนาก่อนการสอนของครู โดยกลุ่มครูร่วมมือกันออกแบบ ทดสอบ และปรับปรุงบทเรียนอย่างต่อเนื่องในระยะยาว เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีคุณภาพและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นความร่วมมือในกลุ่มเครือข่าย เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามเป้าหมายที่กำหนด กระบวนการนี้ใช้วิธีการที่เป็นระบบและมุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพครูอย่างยั่งยืน (ชาธิณี ตรีวิทย์ ; 2552 , นฤมล อินทร์ประสิทธิ์ ; 2552, ไพ วสยางกูร ; 2556) โดยนักการศึกษาได้กล่าวถึง กระบวนการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) หลายประการร่วมกัน สามารถสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษา ฐาปนา จ้อยเจริญ (2563); วศินี รุ่งเรือง (2562); สุธิดา การิม (2562) จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ ดังนี้ 1) การตั้งเป้าหมายตามประเด็นในบทเรียนการศึกษาร่วมกัน 2) การวางแผนเพื่อพัฒนาบทเรียน 3) การสอนและการสังเกต 4) การสะท้อนผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ 5) การปรับปรุงแก้ไข 6) การอภิปรายและประเมินผล 7) การขยายผลและสร้างเครือข่าย

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Giving feedback)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นกระบวนการสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาผลการปฏิบัติงาน มีบทบาทในการกระตุ้นการตอบสนองที่ถูกต้อง ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาด และเสริมแรงเชื่อมโยงการตอบสนองอัตโนมัติกับเป้าหมาย ข้อมูลย้อนกลับยังให้คำแนะนำเพื่อช่วยผู้เรียนวิเคราะห์และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองสามารถมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ครู เพื่อน หนังสือ หรือประสบการณ์ โดยข้อมูลจากครูและผู้ปกครองช่วยสร้างความเข้าใจและความมั่นใจ ข้อมูลจากเพื่อนหรือหนังสือช่วยเพิ่มทางเลือกหรือทำให้ความคิดกระจ่าง ผู้เรียนยังสามารถใช้ข้อมูลเพื่อทบทวนและปรับปรุงตนเอง การให้ข้อมูลย้อนกลับจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ และการปรับปรุงผลลัพธ์ให้ดียิ่งขึ้นในทุกกระบวนการเรียนรู้ (Mory ; 2003, Hattie & Timperley ; 2007, วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า ; 2555) โดยนักการศึกษาได้กล่าวถึง แนวคิดการให้ข้อมูล

ย้อนกลับ (Giving feedback) หลายประการร่วมกัน แนวคิดของนักการศึกษา Fisher and Frey (2011); ธนิ กานต์ อากาศวิภาต (2548); โฟร์ท (Forte, 2015 อ้างใน อรุณี ศรีทองอ่อน, 2559) จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ ดังนี้ 1) การสร้างแรงจูงใจ 2) การบอกข้อเท็จจริงที่ได้จากการสังเกต 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ แสดงถึงผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดขึ้น 4) การให้คำแนะนำต่อยอด 5) การให้กำลังใจในการพัฒนาตนเอง

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับ TPCK หรือ TPACK

แนวคิด TPACK (Technological Pedagogical Content Knowledge) เป็นกรอบแนวคิดที่พัฒนาโดย Mishra & Koehler (2006) ซึ่งต่อยอดจากแนวคิด PCK (Pedagogical Content Knowledge) ของ Shulman (1987) โดยมุ่งเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพของครูให้สามารถใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพ TPACK ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน ได้แก่ 1) CK (Content Knowledge) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ครูเชี่ยวชาญ เช่น การสืบค้นข้อมูล กฎหมาย และจรรยาบรรณ 2) PK (Pedagogical Knowledge) ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและเทคนิคการสอน รวมถึงการวัดผลประเมินผล 3) TK (Technological Knowledge): ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการเรียนการสอน 4) PCK (Pedagogical Content Knowledge): ความสามารถในการนำทฤษฎีการสอนมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหาวิชา 5) TPK (Technological Pedagogical Knowledge): ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักการสอน 6) TCK (Technological Content Knowledge): การบูรณาการเทคโนโลยีกับเนื้อหาวิชา เช่น การใช้แอปพลิเคชันเพื่อช่วยสอน 7) TPCK (Technological Pedagogical Content Knowledge): ความสามารถของครูในการบูรณาการเนื้อหา เทคโนโลยี และวิธีการสอนเพื่อสร้างสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สำหรับงานวิจัยนี้ ได้นำแนวคิด TPACK มาเป็นกรอบในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (ประหยัด จิระวรพงศ์, 2553; นิวัฒน์ ศรีสวัสดิ์, 2555; ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์, 2556)

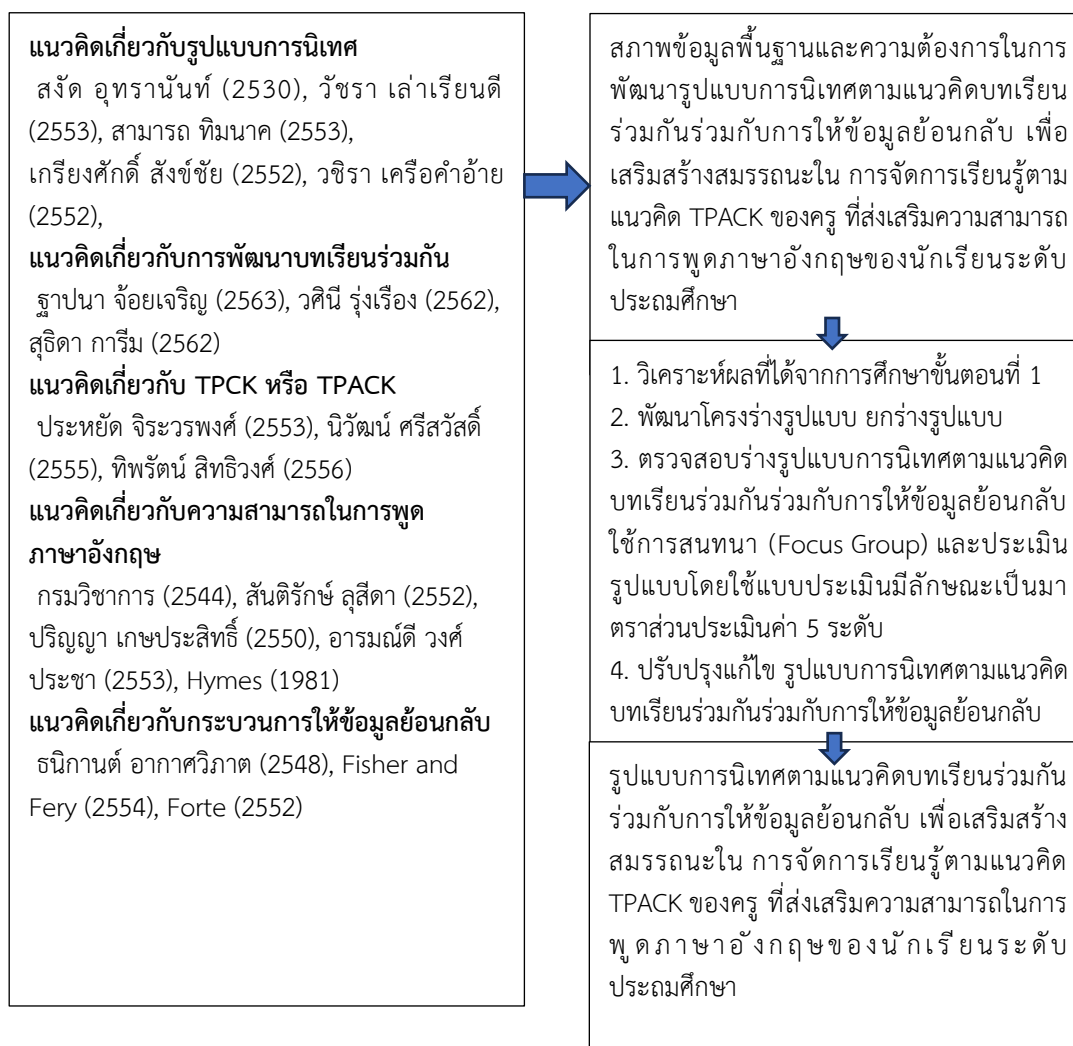
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีหลักการที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเข้าสู่สังคมวัฒนธรรม (กรมวิชาการ, 2544) โดยแนวทางสำคัญ ได้แก่ (1) การเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (2) การใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อฝึกการสื่อสารในสถานการณ์จริง (3) การพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างเป็นระบบ ด้านแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาศาสตร์ (Language Competence) แนวคิดของ พรสวรรค์ สีป้อ (2550) และ Hymes (1981) ได้แบ่งความสามารถทางภาษาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) Linguistic Competence: ความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการออกเสียง 2) Sociolinguistic Competence: ความสามารถใช้ภาษาตามบริบททางสังคม เลือกใช้ระดับความเป็นทางการให้เหมาะสม 3) Discourse Competence: ความสามารถเชื่อมโยงข้อความในบทสนทนาให้ต่อเนื่อง เช่น การเริ่มสนทนา การเปลี่ยนเรื่อง การจบการสนทนา 4) Pragmatic Competence: ความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร โดยใช้ทั้ง verbal และ non-verbal communication เช่น การใช้สีหน้า ท่าทาง และการพูดซ้ำเพื่อให้เข้าใจตรงกัน นอกจากนี้แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แนวทางของ สันติรักษ์ ลุสิดา (2552) และ ปริญญา เกษประสิทธิ์ (2550) เน้นให้การเรียนรู้เกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง ผ่านกิจกรรมที่มีความหมาย สนุกสนาน และเอื้อต่อการเรียนรู้จากประสบการณ์ ในบริบทประเทศไทย การเรียนภาษาอังกฤษถูก

จัดเป็นภาษาต่างประเทศและมุ่งเน้นแนวทาง Communicative Language Teaching (CLT) ซึ่งส่งเสริมการบูรณาการ 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระวิชาอื่น (อารมณดี วงศ์ประชา, 2553) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพควรเน้นการฝึกทักษะการสื่อสารในบริบทจริง ใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน และคำนึงถึงองค์ประกอบของความสามารถทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในชีวิตประจำวัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนารูปแบบ ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการนำผลการศึกษาข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบการดำเนินการวิจัย เป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R_1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการออกแบบและพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการศึกษา เอกสารเกี่ยวกับหลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ในการพัฒนารูปแบบ สร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร โดยศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องนำมากำหนดประเด็นการวิเคราะห์เอกสาร เสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วพิจารณาเกณฑ์ IOC อยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่าข้อนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม ซึ่งจากผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

1.2) ศึกษาความต้องการเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ เครื่องมือประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างและประเด็นสนทนากลุ่มมีการศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกำหนดจุดมุ่งหมายรอบ ในการสร้างเครื่องมือ เสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วพิจารณาเกณฑ์ IOC อยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสมซึ่งจากผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มด้วยตนเอง เกี่ยวกับสภาพและความต้องการการพัฒนาผู้ทรงคุณวุฒิได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ ด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK จำนวน 2 คน ด้านนิเทศการศึกษา จำนวน 2 คน ด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ด้านการวัดประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D_1) การพัฒนาและหาคุณภาพรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1) การพัฒนาโครงสร้างรูปแบบ โดยนำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาใช้ในการสังเคราะห์ร่างรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.2) นำร่างรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมเชิงทฤษฎี แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3) เครื่องมือหาคุณภาพของร่างรูปแบบประกอบด้วย ประเด็นสนทนากลุ่ม สร้างโดยศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบร่างประเด็นสนทนากลุ่มโดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Opened From) มีสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์ และสร้างแบบประเมินคุณภาพรูปแบบมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (rating scale) มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเป็นไปได้ ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้อง นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาเกณฑ์ IOC อยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสมซึ่งจากผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้

2.4) หาคุณภาพของร่างรูปแบบด้วยการจัดสนทนากลุ่มโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คนมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับจำนวน 7 คน ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ ด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK จำนวน 2 คน ด้านนิติศาสตร์ศึกษา จำนวน 2 คน ด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ด้านการวัดประเมินผล จำนวน 1 คน มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิพากษ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ ภาพรวมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

1. ผลการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่สนับสนุนการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทการศึกษาสมัยใหม่ โดย แนวคิดบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) ช่วยส่งเสริมให้ครูทำงานร่วมกัน ออกแบบและปรับปรุงแผนการสอนอย่างเป็นระบบ (Lewis, 2002) ขณะที่ การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ครูได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Hattie & Timperley, 2007) ทั้งสองแนวคิดนี้เมื่อนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันจะช่วยให้การพัฒนาครูเป็นไปอย่างต่อเนื่องและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง นอกจากนี้ แนวคิด TPACK (Technological Pedagogical Content Knowledge) ช่วยให้ครูสามารถบูรณาการ เทคโนโลยี (Technological Knowledge - TK), วิธีการสอน (Pedagogical Knowledge - PK), และเนื้อหาวิชา (Content Knowledge -

CK) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Mishra & Koehler, 2006) ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ครูสามารถใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชัน ฝึกออกเสียง AI หรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ เพื่อช่วยนักเรียนฝึกฝนทักษะการพูดผ่านสถานการณ์ที่สมจริง ทั้งนี้ การนิเทศที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยโครงสร้างที่เป็นระบบ ได้แก่ การวางแผนการสอน การทดลองใช้แผน การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการพัฒนา และการติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (รุ่งรัชชดาพร เวหะชาติ, 2551) ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างยั่งยืน การเสริมสร้างสมรรถนะของครูผ่านแนวทางนี้ยังช่วยให้เกิด ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกันระหว่างครู ส่งผลให้เกิดแนวทางการเรียนรู้ที่ทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ในส่วนของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน แนวทางที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning), การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จริง (Authentic Learning Situations), และการฝึกฝนผ่านเทคโนโลยี (Technology-Assisted Learning) ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง (Krashen, 1982) การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่อิง Lesson Study, Feedback และ TPACK จึงเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถออกแบบการสอนที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน

2. ผลการศึกษาศภาพและความต้องการการพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาศภาพและความต้องการพัฒนารูปแบบการนิเทศโดยใช้ แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง (Structured Interview) และ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับผู้ทรงคุณวุฒิและครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา โดยมีผลการศึกษามาประเด็นสำคัญดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาครูผ่านการนิเทศและการพัฒนาสมรรถนะการสอน จากการศึกษาพบว่าการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาครูผ่านการอบรม การโค้ช และการนิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัด รวมถึงการพัฒนาผ่านแนวคิด บทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) อย่างไรก็ตาม กระบวนการเหล่านี้ ยังไม่มีระบบสนับสนุนที่ช่วยให้ครูสามารถฝึกปฏิบัติจริงและพัฒนาทักษะการสอนอย่างเป็นรูปธรรม ครูยังขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน และขาดการสนับสนุนด้านข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปปรับปรุงการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน

ประเด็นที่ 2 ความต้องการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่สนับสนุนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน จากการศึกษา พบว่า ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษายังคงเน้นการสอนตามหลักไวยากรณ์และการท่องจำ มากกว่าการส่งเสริม การสื่อสารและการพูด ส่งผลให้นักเรียนมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ครูยังขาดแนวทางที่ชัดเจนในการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการพูด รวมถึงขาด การบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการสอนตามแนวคิด TPACK

ประเด็นที่ 3 ข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากการศึกษาพบว่า แม้ว่าปัจจุบันจะมี เครื่องมือดิจิทัล แอปพลิเคชัน และแพลตฟอร์มออนไลน์ ที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน เช่น AI ฝึกออกเสียง วิดีโออินเทอร์แอคทีฟ หรือซอฟต์แวร์การสนทนาอัตโนมัติ แต่การศึกษาแสดงให้เห็น

ว่าครูส่วนใหญ่ ขาดความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สถานศึกษาบางแห่งยัง ขาดอุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ทำให้ไม่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเต็มที่

ประเด็นที่ 4 ข้อจำกัดของการนิเทศในปัจจุบัน และความต้องการการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการนิเทศที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังขาดระบบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพ ครูมักได้รับข้อเสนอแนะในลักษณะที่เป็น ภาพรวมทั่วไป มากกว่าการให้คำแนะนำเฉพาะด้านที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง นอกจากนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับยังขาดความต่อเนื่อง ทำให้ครูไม่ได้รับการพัฒนาที่เป็นระบบและยั่งยืน

ประเด็นที่ 5 ความจำเป็นในการสร้างแนวทางบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) ที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษจากการศึกษาพบว่าครูมีความต้องการสร้างแนวทางการทำงานร่วมกันที่สนับสนุนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของ บทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) ในปัจจุบันยังไม่มี รูปแบบที่ชัดเจนสำหรับการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ทำให้การพัฒนาหลักสูตรและเทคนิคการสอนยังคงกระจัดกระจายและไม่มีแนวทางที่เป็นระบบ

จากการศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนารูปแบบการนิเทศ พบว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่บูรณาการแนวคิดบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK โดยเน้นให้ครูสามารถ บูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ตรงประเด็นและนำไปปรับใช้ได้จริง รวมถึงสนับสนุนให้เกิด แนวทางบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) ที่ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ผลการหาคุณภาพการพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับแก้ไข จึงได้องค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาและประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบโดยใช้แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (rating scale) ปรากฏผล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกัน ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

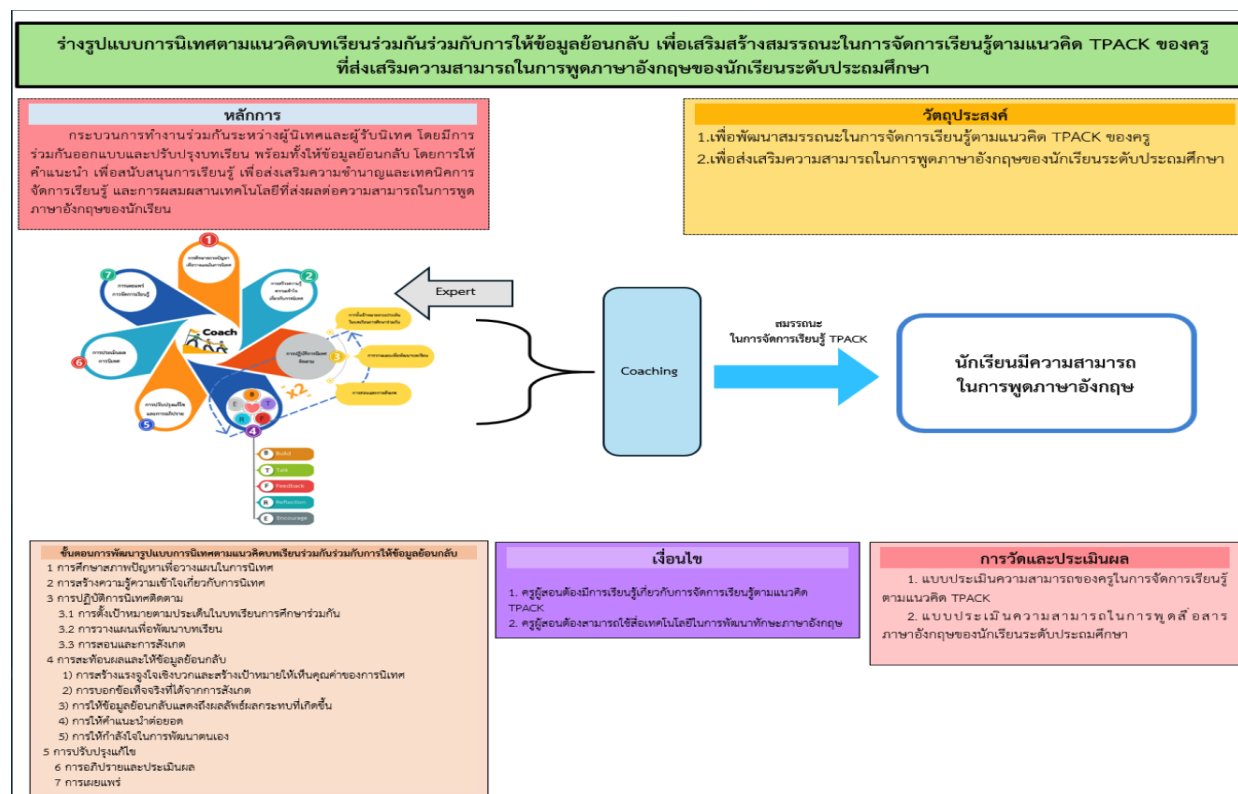
รายการประเมิน	M	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. หลักการ				
1.1 หลักการของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	4.71	0.49	มากที่สุด	1
รวม	4.71	0.49	มากที่สุด	3
2. วัตถุประสงค์				
2.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	4.86	0.38	มากที่สุด	1
2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.86	0.38	มากที่สุด	1
รวม	4.86	0.38	มากที่สุด	1
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้				
3.1 รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน	4.86	0.38	มากที่สุด	1
3.2 รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.43	0.53	มาก	7
3.3 รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.29	0.95	มาก	9
3.4 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อวางแผนในการนิเทศ	4.71	0.49	มากที่สุด	4
3.5 ขั้นตอนที่ 2 การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ	4.86	0.38	มากที่สุด	1

รายการประเมิน	M	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
3.6 ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศติดตาม 3.1 การตั้งเป้าหมายตามประเด็นในบทเรียนการศึกษา ร่วมกัน 3.2 การวางแผนเพื่อพัฒนาบทเรียน 3.3 การสอนและการสังเกต	4.71	0.49	มากที่สุด	4
3.7 ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ 1) การสร้างแรงจูงใจเชิงบวกและสร้างเป้าหมายให้เห็น คุณค่าของการนิเทศ 2) การบอกข้อเท็จจริงที่ได้จากการสังเกต 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับแสดงถึงผลลัพธ์ผลกระทบที่ เกิดขึ้น 4) การให้คำแนะนำต่อยอด 5) การให้กำลังใจในการพัฒนาตนเอง	4.43	0.53	มาก	7
3.8 ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงแก้ไข	4.57	0.79	มากที่สุด	6
3.9 ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผลการนิเทศ	4.29	0.76	มาก	9
3.10 ขั้นตอนที่ 7 การเผยแพร่	4.86	0.38	มากที่สุด	1
รวม	4.70	0.19	มากที่สุด	4
4. การวัดและประเมินผล				
4.1 การวัดและประเมินผลของรูปแบบการนิเทศตาม แนวคิดบทเรียนร่วมกันรวมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมี ความสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน	4.86	0.38	มากที่สุด	1
4.2 การวัดและประเมินผลของรูปแบบการนิเทศตาม แนวคิดบทเรียนร่วมกันรวมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.71	0.49	มากที่สุด	1
รวม	4.79	0.08	มากที่สุด	2
5. เจ็อนไข				
5.1 เจ็อนไขสนับสนุนรูปแบบการนิเทศตามแนวคิด บทเรียนร่วมกันรวมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีความสอดคล้องกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ จัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล	4.57	0.53		1
			มากที่สุด	5
รวมทั้งหมด	4.66	0.54	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลประเมินรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.66$, $S.D=0.54$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่าด้านวัตถุประสงค์ ($M=4.86$, $S.D=0.00$) ด้านการวัดและประเมินผล ($M=4.79$, $S.D=0.08$) ด้านหลักการ ($M=4.71$, $S.D=0.49$) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($M=4.70$, $S.D=0.19$) และด้านเงื่อนไข ($M=4.66$, $S.D=0.54$)

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ การวัดและประเมินผล ปัจจัยความสำเร็จ และขั้นตอนการดำเนินการของนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีรายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

จากภาพที่ 1 รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาเมืองคัปรอบและรายละเอียด ดังนี้

1. **หลักการ** กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับนิเทศ โดยมีการร่วมกันออกแบบและปรับปรุงบทเรียน พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการให้คำแนะนำ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความชำนาญและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ และการผสมผสานเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK

2.2 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. **ขั้นตอนของกระบวนการนิเทศของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ** ประกอบ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อวางแผนในการนิเทศ เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน บริบท และความต้องการของครูผู้รับการนิเทศ ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา และเข้าใจวัตถุประสงค์ของการนิเทศดำเนินการร่วมกันตั้งแต่กำหนดเป้าหมาย วิธีการ กระบวนการ กิจกรรมการดำเนินการตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิเทศ การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ให้ครูมีความรู้ความเข้าใจทักษะ และเจตคติ และสามารถจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษา

จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ในขั้นตอนที่ 3 และ 4 ซึ่งทั้งสองขั้นตอนดังกล่าวจะปฏิบัติจำนวน 2 รอบด้วยกัน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศติดตาม ผู้นิเทศให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาพัฒนาครูตามแผนที่กำหนดไว้ ดำเนินตามกิจกรรมที่วางแผนให้ครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK โดยการเยี่ยมชั้นเรียน สังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ และร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ 1) การตั้งเป้าหมายตามประเด็นในบทเรียนการศึกษาร่วมกัน 2) การวางแผนเพื่อพัฒนาบทเรียนร่วมกัน 3) การสอนและการสังเกต

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศช่วยให้ผู้รับการนิเทศได้ทบทวนข้อมูลผลที่ได้จากการสังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ รับฟังข้อเสนอแนะในสิ่งที่ครูต้องการเพิ่มเติม และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ อาจเลือกกิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อการพัฒนาหรือแก้ปัญหาต่อไป

หลังจากดำเนินจัดกิจกรรมจำนวนครบ 2 รอบแล้ว นำไปสู่ขั้นปรับปรุงและประเมินผลการนิเทศ ซึ่งรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงแก้ไขและการอภิปราย เป็นการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู หลังจากได้รับการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ นำผลที่ได้มาสะท้อนให้ครูได้ทราบถึงจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา เพื่อนำข้อมูลมาปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนในแผนของตนเอง

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผลการนิเทศ เป็นการประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู หลังจากได้รับการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ส่วนในขั้นตอนสุดท้ายเป็นการเผยแพร่หลังจากการจัดกิจกรรมที่ให้ครูได้ลงมือปฏิบัติตามกระบวนการจัดการเรียนตามแนวคิด TPACK โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 7 การเผยแพร่ เป็นการนำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปเผยแพร่ทั้งภายในโรงเรียนหรือภายนอกโรงเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น นำแผนไปส่งประกวด และพัฒนาแผนต่อยอดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เป็นต้น โดยองค์ความรู้ที่เผยแพร่จะปรากฏรายละเอียดของเทคนิควิธีการสอนที่ใช้แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนการสอน ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อเรียนบทเรียนนี้โดยใช้เทคนิควิธีการสอนและแนวทางตามแผนการจัดการเรียนการสอน

4. เงื่อนไขความสำเร็จ

1. ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน เช่น Canva, PowerPoint
2. ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ตไร้สาย
3. ภาวะผู้นำในการขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยี เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียน

4. ความพร้อมของครูในด้านความสามารถในการบูรณาการการสอนกับเทคโนโลยี

5. การวัดและประเมินผล

รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย

1. แบบประเมินความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK
2. แบบประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครูที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา มี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไข ซึ่งตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ารูปแบบมีคุณภาพ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่จะนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับสมมติฐาน รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินการเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบของการวิจัย โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ รวมถึงเกิดจากการวิเคราะห์เพื่อระบุปัญหาและความต้องการของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับสำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558: 353) ที่นิยามศัพท์คำว่า “Model” ตรงกับคำว่า “รูปแบบ” ซึ่งหมายถึง ผลที่เกิดจากความคิดเพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อการพัฒนาที่ ดำเนินการเป็นขนาดเล็ก หรือในลักษณะย่อส่วนโดยการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันจากกลุ่มตัวอย่างที่

เลือกโดยวิธีการที่เป็นระบบหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จนได้รูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงโดยมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ เช่น รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการบริหารวิชาการ โครงการวิจัย และพัฒนาอื่นๆ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบของ Dick & Carey (1996); Kibler (1970); Joyce & Well (2000); ทิศนา ขัมมณี (2554) ที่ได้สรุปแนวคิดสำคัญของการพัฒนารูปแบบไว้ว่า ต้องมีการวิเคราะห์และระบุปัญหาและความต้องการจำเป็นในการเรียนการสอน จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปออกแบบและพัฒนารูปแบบ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ การนำรูปแบบไปทดลองใช้และใช้จริง จากนั้นการประเมินและปรับปรุงรูปแบบให้ดียิ่งขึ้นให้สะดวกต่อการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นมีผลในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ วคินี รุ่งเรือง (2562) ที่ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาคู่มือโดยใช้การพัฒนาร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ส่งเสริมศิลปะการสอนของครู โดยมีกระบวนการของการพัฒนาร่วมกันได้ 8 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นการกำหนดปัญหาและตั้งเป้าหมาย 2) ขั้นการวางแผนบทเรียน 3) ขั้นการสอนหรือการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไป 4) ขั้นการประเมินบทเรียน สะท้อนผล และอภิปรายผลการสอน 5) ขั้นการปรับปรุงแก้ไขบทเรียน 6) ขั้นการสอนตามบทเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว 7) ขั้นการประเมินและให้ผลสะท้อนอีกครั้ง 8) ขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการขยายผลการศึกษา โดยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี นกเทศ (2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาระบบการนิเทศการสอนตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างชุดความคิดเติบโตด้านการจัดการเรียน การสอนของนักศึกษาครู พบว่า กระบวนการนิเทศการสอนตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างชุดความคิดเติบโตด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาครู ที่พัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นกระบวนการที่อาจารย์พี่เลี้ยงและ/หรืออาจารย์นิเทศก์ ใช้ในการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามระบบของการนิเทศ ตามปกติ ผ่านการสะท้อนมุมมองความคิดจนกระทั่งนักศึกษาครูมีการเปลี่ยนแปลงชุดความคิดเติบโตด้านการจัดการเรียนการสอน การดำเนินการมี 3 วงจร ตามรอบของการนิเทศจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ วงจรที่ 1 การพัฒนานักศึกษาครูด้วยการกำหนดเป้าหมายแรกเริ่มตามความต้องการของนักศึกษาครู วงจรที่ 2 การพัฒนานักศึกษาครูเพิ่มเติมในเป้าหมายเดิมหรือการพัฒนาในเป้าหมายใหม่ตามความต้องการของนักศึกษาครู และวงจรที่ 3 การพัฒนานักศึกษาครูตามเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันโดยนักศึกษาครูและผู้นิเทศ โดยในแต่ละวงจรมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนที่มีรายละเอียดการดำเนินการต่างกันตามจุดเน้นของแต่ละวงจร ได้แก่ (1) สร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาครูตระหนักในเป้าหมายการสอน เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาครูเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนและการพัฒนาตนเองในฐานะครูเป็นสำคัญ (2) สังเกตชั้นเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยผู้นิเทศสังเกตพฤติกรรมการสอน ของนักศึกษาครูและสะท้อนข้อมูลการพัฒนาตามเป้าหมายให้นักศึกษาครูทราบ และ (3) เสริมพลังการเรียนรู้สู่การนำตนเอง โดยผู้นิเทศให้นักศึกษาครู พิจารณาและนำเสนอแนวทางในการพัฒนาตนเอง รวมถึงการกำกับติดตาม นำทางตนเองให้ไปสู่เป้าหมาย ภายหลังเข้าร่วมกระบวนการนิเทศการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นปรากฏว่านักศึกษาครูมีค่าเฉลี่ยคะแนนชุดความคิดเติบโตด้านการจัดการเรียน การสอนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในภาพรวมนี้นักศึกษาครูทุกคนแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการมีชุดความคิดเติบโต ด้านการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนมากขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมกระบวนการ โดยพฤติกรรมที่สะท้อนถึงชุดความคิดเติบโตด้านแนวความคิดที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ นักศึกษาครูมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำทลายความสามารถของนักเรียน และสนับสนุนให้นักเรียนท างานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จด้วยตนเอง และพฤติกรรมที่สะท้อนถึงชุดความคิดเติบโตด้านแนวความคิดต่อตนเองในฐานะครู ได้แก่ นักศึกษาครูแสดงพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนด้วยความ มั่นใจ ยอมรับข้อบกพร่องที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของตนเองและเรียนรู้ที่จะพัฒนาการสอนของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาจัดได้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบการนิเทศนี้ไปปรับใช้ในการพัฒนานักเรียนในรายวิชาอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ในการใช้รูปแบบการนิเทศฯ ที่พัฒนาขึ้น ในการประเมินผลด้านความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Technological Pedagogical Knowledge - TPK) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้น ควรดำเนินการตามลำดับขั้นตอนและควรศึกษาตามกรอบแนวคิดความรู้ในเนื้อหาศาสตร์การสอนและเทคโนโลยี (TPACK) เพื่อสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเฉพาะ

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ด้านคุณภาพของการสื่อสาร อยู่ในระดับสุดท้าย ดังนั้นควรเพิ่มหรือใช้ แอปพลิเคชัน ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับบทเรียนร่วมกันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก แต่ในด้านระยะเวลาในการนิเทศ ด้านผู้นิเทศมีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ และด้านผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากลำดับสุดท้าย ดังนั้นในการจัดการนิเทศควรเพิ่มระยะเวลาในการนิเทศมากขึ้น และเพิ่มช่วงระยะของการนิเทศในแต่ละครั้งไม่ให้เกิดการกระชั้นชิดมากเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK ของครู ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยเปรียบเทียบ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด รูปแบบการนิเทศที่หลากหลายวิธีที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.2 เปลี่ยนบทบาทของครูจากการสอนมาเป็น “การโค้ช” เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพในการเรียนสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). *การพัฒนาแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เข็มจิรา คำหงษา และคณะ. (2566). บทบาทครูสังคมศึกษากับการเรียนรู้เชิงรุกในศตวรรษที่ 21. *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 8(1), 188-203.
- ชาโรณี ตรวีรญาณ. (2552). การศึกษาผ่านบทเรียน (Lesson Study): ทางเลือกใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. *วารสารครูศาสตร์*, 37(3), 131-149.

- ฐาปนา จ้อยเจริญ. (2563). การพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมกับการพัฒนาบทเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเชิงรุกของนักศึกษาครู วิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์. (2556). การพัฒนาเทคนิคการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้. นครปฐม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทิตนา แคมมณี. (2541). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิกันต์ อากาวิภาต. (2548). แนวทางการพัฒนาการให้ข้อมูลย้อนกลับในห้องเรียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. (2552). การศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study): นวัตกรรมเพื่อพัฒนาครูและ นักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิวัฒน์ ศรีสวัสดิ์. (2555). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. พิษณุโลก : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประหยัด จิระวรงค์. (2553). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในยุคดิจิทัล. ขอนแก่น : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปริญญญา เกษประสิทธิ์. (2550). การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและผลกระทบต่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ไผ่ วสยางกูร. (2014). กระบวนการและผลการศึกษาบทเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของครู: การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม. *OJED*, 9(2), 500-509.
- พรสวรรค์ สี่ป้อ. (2550). แนวคิดและการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชณี นกเทศ. (2565). การพัฒนากระบวนการนิเทศการสอนตามแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างชุดความคิดเติบโตด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาครู. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2551). การนิเทศการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วชิรา เครือคำอ้าย. (2552). การพัฒนาการนิเทศเพื่อการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วศินี รุ่งเรือง. (2562). การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาโดยใช้กระบวนการ Lesson Study. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2553). การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า. (2555). ผลกระทบของการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สังต์ อุทรานันท์. (2530). แนวคิดและหลักการของการนิเทศทางการศึกษา. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สันติรักษ์ ลุสิดา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- สามารถ ทิมนาค. (2553). *การบริหารและนิเทศทางการศึกษายุคใหม่*. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2558*. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- สุธิดา การิม. (2562). *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน*. สงขลา : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุปรียา ไตรระยะชั้น และรชฏ สุวรรณภูมิ. (2565). “สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1”. *วารสาร มจร อุบลราชธานี*, 7 (3), 931-943.
- อรุณี ศรีทองอ่อน. (2559). *การให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้บริหารโรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรุณี ศรีทองอ่อน. (2559). *การให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้บริหารโรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารมณดี วงศ์ประชา. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ Communicative Approach*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Dick, W., & Carey, L. (1996). *The systematic design of instruction* (4th ed.). New York, New York: HarperCollins College Publishers.
- Fernandez, C., & Yoshida, M. (2004). *Lesson study: A Japanese approach to improving mathematics teaching and learning*. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Fisher, D., & Frey, N. (2011). *The formative assessment action plan: Practical steps to more successful teaching and learning*. Alexandria, VA : ASCD.
- Forte, M. (2015). *Assessing the impact of feedback on student learning*. New York : Springer.
- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81–112. <https://doi.org/10.3102/003465430298487>.
- Hymes, D. H. (1981). *In vain I tried to tell you: Essays in Native American ethnopoetics*. University of Pennsylvania Press. Philadelphia, Pennsylvania.
- Joyce, B., & Weil, M. (2000). *Models of teaching* (6th ed.). Allyn and Bacon. Boston, Massachusetts.
- Kibler, A. (1970). *Foundations of reading instruction*. Prentice Hall. Englewood Cliffs, New Jersey.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Pergamon Press. Oxford, England.
- Lewis, M. (2002). *The lexicon in language teaching*. Cambridge University Press. Cambridge, England.
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), 1017–1054. New York, New York.
- Mory, E. H. (2003). Feedback research revisited. In D. H. Jonassen (Ed.), *Handbook of research on educational communications and technology* (2nd ed., pp. 745–783). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

Shulman, L. S. (1987). Knowledge and Teaching: Foundations of the New Reform. *Harvard Educational Review*, 57, 1-22. <http://dx.doi.org/10.17763/haer.57.1.j463w79r56455411>

